

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 24 มีนาคม 2556..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจตั้งใจใฝ่ฝันหาซึ่งความพ้นทุกข์ การที่เราจะพ้นทุกข์ได้ก็คือว่า อะไรที่มันขัดข้องอะไรที่ไม่สมบูรณ์ เราก็จะพยายามที่จะทำให้มันเป็นประโยชน์ เพื่อจะได้ให้เกิดความสุขขึ้น ถ้าหากเรารู้จักหนทางการดำเนินวิถีชีวิตแล้ว ก็จะทำให้ชีวิตนี้ราบรื่นเต็มไปด้วยความเรียบร้อยก็จะทำให้มีความสุขได้ ข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญที่พวกเราพากันพิจารณาว่าการที่พวกเราไม่ต้องการความทุกข์ ความทุกข์นี้ไม่มีใครต้องการ ไม่มีผู้ใดพึงปรารถนาเรื่องความทุกข์ ต้องการแต่ความสุข จึงได้พากันสร้างสมอบรมบุญบารมีคุณงามความดีเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน ให้เกิดให้มีขึ้นทุกท่านทุกคน ฉะนั้นการที่เราสร้างสมอบรมคุณงามความดีนี้เป็นสิ่งที่เป็น ประโยชน์ที่สุดในชีวิตนี้ ที่ได้เกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์ โชคดีได้เป็นมนุษย์ได้ร่างกายบริสุทธิ์บริบูรณ์ ทั้งหญิงทั้งชายก็ดีสมบูรณ์แบบ ก็เรียกว่าได้เกิดขึ้นมาด้วยความสมบูรณ์ เกิดมาด้วยอำนาจของคุณงามความดี อำนาจของกรรมที่ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้ในชาติก่อน มาในชาตินี้ เราได้เกิดมามาพบพ่อพบแม่อีกดี พบญาติพี่น้องก็ดี พบ ที่ในตระกูลมั่งมีศรีสุขก็ดี หรือปานกลางหรือลำบาก ก็เป็นตามอำนาจของกรรมทั้งนั้น ที่เราได้สร้างสมอบรมเอาไว้ บุคคลจึงเหลื่อมล้ำค่าสูงต่างกัน ตั้งแต่คนทุกข์ยากลำบาก มาจนถึง คหบดี กฎุมพีเศรษฐี มหาเศรษฐีพราหมณ์มหาศาล ราชามหาจักรวรรดิราชาเจ้า ก็อาศัยบุญบารมีมาแต่ทุกท่าน ที่ได้สร้างสมอบรมเอาไว้เราปรารถนาความเจริญรุ่งเรืองเราจึงได้พากันมาสร้างสมอบรมคุณงามความดีเอาไว้ เกิดชาติใดภพใดก็ขอให้เจริญรุ่งเรือง กว่านี้ ไปเรื่อยๆ ไม่ให้มีสิ่งที่ยากตกบกพร่องทั้งหลาย ก็จะค่อยเป็นไป เพราะเราได้สร้างสมอบรมเอาไว้แล้ว บุญนี้ก็จะติดสอยห้อยตามแก่บุคคลที่ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้ ก็เรียกว่าสร้างกรรม เมื่อเราได้สร้างกรรมได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้แล้ว ก็มีความปิติยินดีในชีวิตนี้ ว่าเราเกิดขึ้นมาไม่ขาดทุนแล้ว ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน คนเรานี้ต้องมีที่พึ่ง เหมือนบุคคลมีบ้านอยู่ก็สบาย มีเงินใช้จ่าย ก็เกิดความสุขสบายขึ้น มีข้าวของอันวยความสะดวกทั้งหลายก็ดี ไว้เป็นเครื่องอันวยความสะดวกให้ บางบ้านก็มีพร้อมทุกอย่างทุกอย่าง ซื่อหามาไว้ใช้จ่ายใช้สอยได้อย่างสะดวกสบาย ก็เพราะเป็นอำนาจของบุญที่อันวยทรัพย์สมบัติให้มีความสุขสะดวกให้ เรียกว่าคน ได้บริจาคทานเอาไว้แล้ว บุญเหล่านั้นก็จะได้ติดสอยห้อยตามอันวยความสะดวกอยู่ จะไปเกิดอยู่บ้านใดเมืองใดประเทศไหนก็มีเหมือนกันหมด มีคนเหลื่อมล้ำค่าสูงเหมือนกันหมด..*มีเสียงเด็กร้องดังขึ้นมา.. (ญาติโยมบอกลูกหน้อย กำลังคุยธรรมะไม่ใช่เป็นนักร้อง ฟังธรรมะต้องอยู่ในความสงบ ก็ให้ตักเตือนกันเองมันจะเกิดบาปเกิดกรรมขึ้นมาในการสอนธรรมะ เหตุฉะนั้นบางท่านบางคนก็เลิกการพูดเลย เพราะมีสิ่งรบกวน จันอาตมาก็จะพูดไปให้พวกเราตั้งใจ ลูกหลานก็จะไม่ได้เป็น

บาปเป็นกรรมอะไร คนอื่นก็เหมือนกันให้หยุดพูดคุยกัน).. การตั้งใจฟังด้วยดีย่อมเกิดปัญญา พระพุทธองค์ทรงสอนไว้แบบนี้ ให้พวกเราจำไว้ นี่เป็นเรื่องสำคัญ ไปฟังเทศน์ฟังธรรมอยู่ที่ไหนก็ดี ครูบาอาจารย์องค์ไหนก็ดีแล้วแต่ ก็ขอให้อยู่ในความสงบตั้งใจฟัง แล้วจดจำนำข้อธรรมนั้น ไปประพฤติปฏิบัติฝึกหัดกายวาจาใจ ให้อยู่ในตามทำนองคลองธรรม ของพระศาสนาก็จะพาให้ชีวิตของเรานั้น เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปได้ เหตุฉะนั้นการสร้างสมอบรมคุณงามความดีจึงเป็นเรื่องยากมาก เราจะต้องมีชัยชนะ มีชัยชนะละจากบ้านจากช่องของตนเอง อาหารการกินก็ละจากปากลูกปากหลาน แย่งออกจากปากมาทำคุณงามความดี เรียกว่ามีความชนะเหนือความตระหนี่หวงเหนียวทรัพย์สมบัติอันหามาได้ยาก ด้วยความลำบากนั้น ได้เสียสละบริจาคนั้น ได้ก็เรียกว่าชัยชนะ เหมือนกับผู้ที่มีรถมีเรือ ได้ให้ผู้อื่นร่วมนั่งมาด้วย เรียกว่าได้ให้มีความสุข ถ้าเดินมาบ้านนี้ก็ยังไม่ได้ถึงวัด การนั่งรถมาก็ได้มาถึงไว ได้รับความสุข เกิดชาติใดภพใดก็มีเงินมีทอง ไร้ซึ่งอริชื้อเรือ อำนาจความสะดวกสบาย เหมือนบางบ้านบางคนที่ยังไม่มีรถก็ไม่มีอะไร ก็ให้สร้างบารมีไปเรื่อยๆ แม้จะนั่งมากับคนอื่นก็ดี ก็ให้อนุโมทนาสาธุการบุญกุศลกับคนที่ให้นั่งมาด้วย อันนี้เรียกว่าบุคคลได้บริจาคนั้นเอาไว้แล้ว ผู้ให้ผ้าได้ชื่อว่า ได้วรรณะเป็นเครื่องตกแต่งของร่างกาย บางบุคคลก็มีมากมายบางบุคคลก็มีน้อยชิ้น เป็นเรื่องธรรมดาตามความเหมาะสม เหตุฉะนั้นก็เป็นเรื่องของกรรมกันทั้งนั้น เมื่อเราได้สร้างกรรมคืออย่างนี้ จิตใจของเราเข้มแข็งเบิกบานว่าเราได้บริจาคนั้นเอาไว้ ได้ทำบุญทำทานการกุศลเอาไว้ เวลาได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ ก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศล ไปให้ปู่ย่าตายายก็ดี อาม่าป๊ะป้าก็ดี อุทิศส่วนกุศลไปให้สัตว์โลกผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากบ้าง เมื่อจิตวิญญาณทั้งหลายเขารับทราบ เขาจะมานุโมทนากับพวกเรา เราไม่เห็นเขา พวกจิตวิญญาณ แต่สามารถส่งพลังจิตของเราออกไปให้เขาได้ โดยการแผ่เมตตา ให้คนที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากนั้น อยู่ที่ไหนก็ดี จิตวิญญาณอยู่แห่งหนตำบลใด เมื่อได้รับทราบแล้ว ก็ขอให้มานุโมทนาส่วนบุญ ส่วนกุศลกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะได้แบ่งบุญแบ่งกุศลให้ ให้นึกอย่างนั้นเวลารับพร เรียกว่าเราส่งกุศลให้ เมื่อจิตวิญญาณได้รับทราบได้อนุโมทนาแล้ว บุญกุศลทั้งหลายเหล่านั้น เมื่อเขารับเต็มที่เขาไม่ทุกข์ก็จะได้พ้นจากทุกข์ ไป ด้วยอำนาจของบุญกุศลคุณงามความดีที่เราให้ไป เขาก็จะพ้นจากทุกข์ไปได้ ก็เพราะว่าเราเป็นผู้ที่มีเมตตาตนเองเราได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ เหตุฉะนั้นตั้งแต่นั้นต่อไปก็ให้ตั้งใจรับพร และแผ่เมตตาดังที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วย..